

[Socialministeren.]

Arbejdstid, men med en Supplering af den nedsatte Arbejdstid op til normal Arbejdstid med Undervisning og Sport. Derfor er der ikke Plads for Taler af den Art, som det ærede Medlem Hr. Gregersen har holdt her i Dag. Naar Samfundet indretter Foranstaltninger paa en saa god Maade, som Tilfældet er her, for de unge, der ikke selv kan skaffe sig Arbejde, men ellers kommer til at gaa rundt paa Stenbroen udsat for alle de Fristelser, som de unge er ude for, naar de gaar ledige i for lang Tid, er der ingen forstandig Kvinde eller Mand her i dette Land, der vil finde det urimeligt, at vi siger, at de, der ikke vil tage dette Arbejde paa gode Vilkaar og suppleret med Undervisning, de maa selv finde sig noget Arbejde eller paa anden Maade sørge for sig selv. Det betyder ikke, at man overtræder Grundlovens Bestemmelse om, at de, der ikke kan klare sig selv, skal have Hjælp, men de paagældende maa i saa Fald finde sig i, at Kommunerne, netop fordi de paagældende mangler Arbejdsvilje, henviser dem til Anstalter, hvor de kan faa Kost og Logi. Det er den Gruppe, som det ærede Medlem Hr. Gregersen selv trak frem, de arbejdssky. Jeg er aldeles sikker paa, at de andre ærede Talere, der heroppefra har sagt, at de Vilkaar, der bydes, er saadanne, at der vil blive Trængsel ved Portene til disse Ungdomsforanstaltninger, har Ret, men netop derfor skal den Promille, de 3—4—5 Stykker, der er i hele Landet af saadanne unge, der ikke vil bestille noget, men gør Forsøg paa fortsat at føre en Drivertilværelse, en vagabonderende Tilværelse, ikke have Lov til at ødelægge noget ved at kunne fremdrages af Oppositionspresen, som jo paa saa mange andre Omraader trækker saadanne Enkelttilfælde frem og fremstiller dem som værende Regelen. Derfor skal de naturligvis have den Hjælp, der egner sig netop for dem.

Der er blevet sagt, at Lønnen er for høj. Det er saadan, at hvis man ser alene paa Timelønnen, saa kan man vel sige, at her ikke efter det rene Nødhjælpsarbejdsprincip er en saadan Forskel, som ellers kunde forudsættes mellem normal Timeløn og Timeløn ved saadanne Arbejder, som her er Tale om, men der er ogsaa Tale om Arbejde i nedsat Arbejdstid, nemlig om 28 Timers Arbejdstid, og naar man derfor ser paa, hvad den samlede Ugeførtjeneste bliver, er det min Opfattelse, at naar vi virkelig for Alvor skal skabe Foranstaltninger af denne Art, som kan blive til den Nytte for os, som de efter min Mening bør være, saa maa Lønnen ogsaa ligge dèr, hvor det er foreslaet.

Dernæst er der sagt baade af det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen og ogsaa fra anden Side, at det vil gaa ud over Landbruget. Det tror jeg nu ikke paa. De, der navnlig lider under Ungdomsarbejdsløsheden, er jo de ganske unge Byarbejdere, der i 14—18 Aars Alderen har været Bude eller haft anden Beskæftigelse, som Arbejdsdrenge eller lignende. Det er dem, der udgør det store Tal mellem de ungdomsledige. For de unge faglærtes Vedkommende er det min Opfattelse, at de gennem den Læretid, de har udstaaet, gennem den tekniske Skoleundervisning, de har faaet, i Realiteten er blevet langt, langt bedre stillede, langt mere modstandsdygtige end de unge ufaglærte Arbejdere over for netop dette at komme til at gaa længe ledige. Derfor vil det navnlig være de unge ufaglærte Arbejdere inde fra Byerne, der her kan blive Tale om, og hvis vi faar Følelsen af, at de unge ude paa Landet begynder at gøre sig selv ledige for at søge til disse Ungdomsforanstaltninger, vil vi meget let kunne sige til dem, at det er der ikke saadan uden videre Adgang til. For det kan naturligvis ikke være Hensigten, at vi ad den Vej skal lukke en Dør op for de unge ude fra Landet. Jeg vil tværtimod gerne have Lov til at sige, ogsaa i Anledning af det ærede Medlem Hr. Vanggaards Udtalelser, at ved Hjælp af denne Lovgivning, den vidtgaaende Bemyndigelse, der gives Ungdomsudvalget, Beskæftigelsesudvalget og Ministeren til her at tage Initiativ, vil det være muligt ogsaa at gennemføre en Uddannelse af ganske unge Byarbejdere, saadan at de kan blive brugbare Landarbejdere.

Jeg har den Overbevisning, at det er muligt ad denne Vej at tilføre Landbruget Arbejdskraft, selv om der jo naturligt ikke kan blive Tale om alt for store Tal, og jeg vil gerne have Lov til at erindre om — jeg har udtalt det tidligere, jeg tror for et Aars Tid siden —, at Vitskøl jo nok endte som et sort Blad, men under den første Forstanders Ledelse stod det i et ganske fortræffeligt Forhold til Egnens Befolkning deroppe, og det lykkedes ham at faa et meget betydeligt Antal af de unge, der var i det første Hold paa Vitskøl Klosters Ungdomsskole, til at tage ud hos Landboerne i Oplandet omkring Vitskøl Kloster og blive dèr baade Aar og Dag, efter at de var udgaet fra Vitskøl Klosters Ungdomsskole. Det afhænger i saa høj Grad af, hvem det er, der er Leder og Lærere paa de paagældende Institutioner.

Jeg tror derfor, der er den Mulighed, at denne Lov, naar den forhaabentlig bliver gennemført, ogsaa kan gøre Nytte med Hen-